

Heid Cat z 21 vr/antw 55

Gemeente,

De catechismus heeft het over de Heilige Geest. En in dat verband ging het over de kerk. De Heilige Geest brengt zondaren tot geloof in Christus en voegt hen bij de Kerk. En de Heilige Geest zorgt voor de gemeenschap der heiligen. Heiligen dat zijn de gelovigen, omdat ze in Jezus Christus zijn en daarom heilig voor God en geheiligd in hun hart. En gemeenschap wil zeggen dat alle gelovigen iets gemeenschappelijks hebben.

En dat brengt de Bijbel bij uitstek onder woorden door middel van het voorbeeld van het lichaam. Alle gelovigen vormen samen een lichaam. En van een lichaam kun je drie dingen zeggen. Ten eerste dat het een hoofd heeft. Een lichaam zonder hoofd is levenloos. Kan niet functioneren. Ten tweede dat het een eenheid is, een harmonie vormt. Samenwerkt. Als je loopt gaan allebei je voeten dezelfde kant op. Je ene voet loopt niet naar rechts terwijl je andere voet naar links wil. Nee, het is een harmonie met elkaar. En ten derde dat het uit allerlei organen bestaat. handen, voeten, knien, enkels, ellebogen, nieren, longen, hart enz. Geen enkel lichaam bestaat alleen uit knien, of alleen uit handen.

Daar hebben we precies de punten voor de preek: het Hoofd, één lichaam, vele leden. Dat is de gemeenschap der heiligen waar de Heilige Geest voor zorgt.

1 hetzelfde Hoofd

Dus allereerst dat alle gelovigen hetzelfde Hoofd hebben: Jezus Christus. Over Hem ging het in de zondagen 17 t/m 19: Jezus als het Hoofd van Zijn Kerk. Als Gekruisigde, Die de vloek heeft gedragen en de gerechtigheid heeft volbracht. Het toont ons Zijn liefde. Dat Hij Zichzelf gegeven heeft. En Hij is verhoogd en verheerlijkt. Het toont ons Zijn macht en rijkdom.

En elke gelovige heeft omgang met Hem. Zonder Hem, zonder Hoofd, is het lichaam dood. Zonder omgang met Jezus Christus is een zondaar dood, levenloos. Kun je wel in het lichaam zijn, maar ben je niet van het lichaam. Zoals een kunstknie, of een nieuwe hartklep wel in je lichaam is, maar niet van je lichaam. Het is een stukje metaal of kunststof dat erin gezet is, dat zijn functie heeft, maar het is dood, het hoort niet bij het levend organisme dat je lichaam is. Zo kunnen er in het lichaam van de gemeente kunstleden zijn. Die

wel functioneren en een bijdrage leveren, maar zij zijn dood. Geen omgang met Christus, het Hoofd.

Want dat maakt het echt: omgang met Christus. Alle gelovigen hebben dezelfde Christus tot hun Hoofd. En gaan met deze Christus om. Om te delen en te ontvangen Zijn liefde, Zijn verlangen naar hen. En om Hem te geven wederliefde en verlangen naar Hem. Dat is het wezenlijke. Kent u dat? Ken jij dat? U dan die gelooft is Christus dierbaar. Daarom is ook het voorbeeld van de Bruidegom en de bruid zo bekend in de Bijbel. De Bruidegom die de bruid liefheeft en alles voor haar over heeft. En de bruid heeft de bruidegom lief om wie Hij is en is graag in Zijn nabijheid. Gemeenschap met Christus.

Weet u, vreemd is het dan wel. Heel vreemd. Hoofd en lichaam. Maar het Hoofd is in de hemel, en een deel van het lichaam is op aarde. Dat zou je niet verwachten: een hoofd en lichaam horen aan elkaar vast te zitten, bij elkaar te zijn, op dezelfde plaats te zijn. Zoals een bruidegom en een bruid, man en vrouw toch bij elkaar horen te zijn. En het vreemd is als zijn een week, of een maand of een jaar niet bij elkaar zouden zijn.

Wonderlijk is het dat zij toch gemeenschap met elkaar hebben: Jezus en Zijn lichaam. Daar zorgt de Heilige Geest voor. Dat de afstand geen verandering is voor intiem contact en innige verbondenheid. Maar: vreemd blijft het, oneigenlijk. Ze horen bij elkaar te zijn. Jezus verlangt daar zeker naar. Hij wacht tot Zijn Vader Hem terug laat keren naar de aarde om Zijn bruid tot Zich te nemen. Zijn bruid? Verlangt die ook? Voelt het lichaam iets aan van het vreemde dat ze zo ver van haar Hoofd is? Zou het lichaam niet verlangen om echt bij het Hoofd te zijn? Niet meer die afstand die weliswaar overbrugd wordt, maar ook voor zoveel duisternis, schemer, aanvechting en twijfel kan zorgen? Maar Hem zien van oog tot oog, niets meer ertussen. Geen Bijbel en geen sacrament meer nodig, maar Hem zien en Zijn volle liefde ontvangen en kunnen opnemen en volle liefde kunnen weerkaatsen? Zou dat niet het lichaam sieren? Verlangen om bij het Hoofd te zijn, op dezelfde plaats.

En dan ook deel hebben aan al Zijn schatten en gaven. Als Hoofd geldt dat Hij is opgewekt en in Hem is het leven in vrede met God. Leven van vergeving en onder ene open hemel. In Hem hebben wij een Voorspraak bij de Vader, de garantie dat ook wij daar eens zullen zijn, en de gave van de Heilige Geest. In Hem is vernieuwing en de bewaring van Zijn Kerk. Als het Hoofd heeft Hij dat allemaal voor Zijn lichaam verworven. Zoveel schatten. En zoveel gaven. Denk aan geloof, hoop en liefde, denk aan de gaven van de vrucht van de Geest, goedheid, matigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid, de gaven van volharing en standhouden.

Ieder die gelooft heeft deze schatten en gaven. Heeft al deze schatten en gaven die Jezus als het Hoofd voor hen heeft verworven op voorraad heeft. Daarom zijn alle gelovigen even rijk. Ze hebben allen in Christus hun Hoofd al deze rijkdommen. Al leven ze niet allemaal even rijk, ze zijn wel even rijk. Het is wel mooi als zij daar met elkaar over praten. En elkaar wijzen op de schatten die er ook in Christus zijn. Al hebben ze wel allemaal dezelfde schatten, ze dragen niet allemaal even veel vrucht. Overigens is het wel te herkennen wie het meeste vrucht draagt: ds C den Boer gebruikte vaak dit voorbeeld: de korenaar met de meeste korrels, die buigt het diepst naar de grond. Wie het meeste vrucht draagt die buigt het diepst, die ziet het meeste hoe onwaardig, hoe onrein, hoe zondig dat hij is.

2 één lichaam

Alle levende leden hebben hetzelfde Hoofd. En ze vormen één lichaam. Een diep eenheid. Want alle leden van een lichaam delen in dezelfde bloedsomloop, hetzelfde zenuwstelsel, hebben hetzelfde DNA. Er ligt een diepe eenheid in alle leden van één lichaam.

Die eenheid geeft I Corinthe 12 aan met de woorden in vers 12: wij zijn allen in één Geest gedoopt en gedrenkt met één Geest. Welk verschil er ook is tussen de leden van het lichaam, tussen de ene christen en de andere, er is een eenheid. Gedoopt in één Geest en gedrenkt met één Geest.

Gedoopt nemen we dan in de letterlijke betekenis: gedompeld. Wie tot geloof komt wordt gedompeld in het waterbad van de Heilige Geest. Zoals een spons gedompeld wordt in water. En dat water doordringt die spons helemaal. Elke vezel van de spons wordt nat. Doortrokken met water. Elke vezel van je denken en bestaan wordt doortrokken met de Heilige Geest. Hij dringt heel je leven binnen. We begrijpen dat de doop daar een teken en zegel van is.

En wij zijn met één Geest gedrenkt. We hebben één Geest te drinken gekregen. En ook dat doet wat me je. Als je vergiftig water drinkt wordt je ziek en slap. Als je gezond fris water drinkt, daar knap je van op. De Geest geeft Zich te drinken en dat doet wat met je. Het maakt je fris en krachtig in de dienst van de HEERE. Het maakt je volhardend en sterk in het dienen van God. We begrijpen wel het Heilig Avondmaal daar een teken en zegel van is.

Dus dat is het ene wat alle leden gemeenschappelijk hebben: de beïnvloeding door de Heilige Geest. De gezindheid van de Geest. En de gezindheid van de Geest die kun je makkelijk afleiden uit het onze Vader. De gezindheid van de Geest is dat je gericht bent op de Naam van God. De eer van God. Dat Hij geeerd wordt. Dat Hij in mijn leven en door middel van mijn

leven door anderen geprezen wordt. Zo te leven dat God eer ontvangt, Zijn Naam hooggehouden wordt en respect krijgt.

En gericht op Zijn rijk. Op de bloei van Zijn rijk. Dat velen tot bekering komen. Dat Zijn Kerk mag bloeien van godsvrucht en getuigenis. Dat Zijn Kerk zal groeien en bloeien. Je bent blij als je daarvan leest en hoort. Je bent verdrietig als je merkt dat dat terugloopt. Je geeft je krachten, tijd, geld om daar een bijdrage aan te leveren, een instrument voor te mogen zijn.

En gericht op Zijn wil. Dat Zijn wil geschieden zal in mijn leven. Zijn wet vervuld wordt in mijn bestaan. Daarop gericht, daarnaar verlangend. Om heilig te zijn. Ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht. Om heilig te zijn en niet beïnvloed te worden door mijn vlees of door de wereld.

Gedompeld in de Geest: Hij doortrekt elke vezel van mijn bestaan daarmee. Gedrenkt door de Geest: Hij geeft me daar verlangen, kracht en stimulans voor. Dat tegelijk in het kruisigen van mijn eigen eerezucht en hoogmoed. Het bestrijden van mijn lauwheid en laksheid. Het doden van mijn leden die op de aarde zijn en alle vleselijke lusten.

En dat is het DNA van elk levend lid van het lichaam van Christus. Die gezindheid van de Geest. Verlangen naar wat Gods Naam, rijk en wil dient. Dat is het bewijs van levend lid te zijn.

Het zijn dus niet de gaven die bewijs zijn. Denk aan Mattheus 7. Waar mensen zijn die veel gedaan hebben: krachten hebben gedaan, duivelen hebben uitgeworpen, voorgegaan in gebed, ambtsdrager geweest of leidinggevende. Maar dat is geen bewijs dat je levend lid bent. Jezus zegt hen: Ik ken u niet gij die de ongerechtigheid werkt. Je mist de gezindheid van de Geest.

En het is ook niet gegarandeerd als je gedoopt ben of aan het Heilig Avondmaal ging. Dat is geen garantie dat je ook de gezindheid van de Geest hebt. Het is een teken en zegel van Gods belofte, maar ongeloof blokkeert de vervulling en de werkelijkheid.

De gezindheid van de Geest. Gedoopt in en gedrenkt met de Geest. Dat is het DNA van een levend lid van Jezus lichaam. Daar mag je elkaar op aanspreken in de gemeente. Elkaar in aanmoedigen. Als je een levend lid lijkt te zijn, maar je veronachtzaamt Gods Naam, rijk en wil. Laten we elkaar dan op aanspreken. In aansporen. Vermanen en bemoedigen. En laten we daarvoor openstaan. Om vermaand, aangesproken en bemoedigd te worden.

Laten we daarin ook willen leren van christenen in andere culturen. En het goede overnemen van elkaar. In sommige culturen is men heel strikt tav

drank en roken, in andere tav. geldbesteding en soberheid, in weer andere is men strikt in noodzaak van evangelisatie, in andere in het verzaken van de wereld. Laten we daarvan leren en het goede bij elkaar voegen.

Opdat de gezindheid van de Geest zo sterk mogelijk mag opbloeien en vorm mag krijgen. Opdat Gods Naam word geheiligd, Zijn rijk zal komen, Zijn wil geschieden zal.

3 vele leden

Ten derde zijn alle leden van een lichaam verschillend. I Corinthe 12. En daarbinnen stelt Paulus dan de gaven aan de orde. Dat zijn er nogal wat. In vers 4-10 noemt hij er enkele, in vers 28-30 weer. In I Petrus 4 staan er ook en in Romeinen 12 ook. En daar zit verschil in. Blijkbaar krijgt niet elke gemeente dezelfde gaven. Misschien niet elke tijd dezelfde gaven. Sommige gaven lijken vooral daar te zijn waar het Evangelie voor het eerst komt. Zo noemt Paulus gave van gezondmaking, van profetie, van besturen en leiding geven, van dienen en helpen, van onderscheid der geesten, van tongentaal en uitleggen van tongentaal. Sommige gaven lijken er te zijn of niet, andere gaven lijken oefening te vragen om ze te ontwikkelen. Er is best veel verschil tussen. Maar: elke gemeente heeft gaven en elk lid van de gemeente heeft gaven. Ook u en jij. Dingen waar je goed in bent, of waar je je in ontwikkelen kunt om nog beter in te worden.

Antw 55 zegt: om die met vreugde en gewillig tot elkaars nut en zaligheid te gebruiken. Zo werkt een lichaam toch? Als je voet verwond is gaat je hand die verbinden. Als een speer op je buik afkomt, doet je voet een stap opzij om je buik te redden. Vier dingen zegt I Corinthe 12 daarvan.

Ten eerste:

Om te beginnen, vers 10, dat de Geest ze uitdeelt, zoals Hij wil. Dat betekent aan de ene kant dat eerezucht en hoogmoed altijd uit de boze zijn. Want wat ik heb en kan, dat heb ik gekregen van God de Heilige Geest. Dat is te danken aan God, de Geest. Dus komt Hem alleen daarvoor de eer toe. Het is zo tegen de bedoeling in, zonde dus, als ik mijn gave gebruik om mezelf te profileren, om mezelf in de schijnwerper te zetten. Om hardop voor te gaan in gebed en te genieten als mensen zeggen of denken: wat kan die mooi bidden. Om me in te zetten voor de gemeente met de vele krachten die ik heb en te genieten als mensen zeggen of denken: wat kan die veel aan zeg. Om te vertellen op de club of zondagschool en te genieten al mensen zeggen of denken: die kan toch zo invoelend vertellen en indringend. Dat is zo zondig. Dat is zonde in de heiligste verrichtingen en daarom des te erger. Op de plaats waar je het het minst zou verwachten, toch jezelf zoeken. Zo dicht bij het

heilige, zo veel van je vlees. Eigen eer strijdt het meest met gaven van de Geest. Want het gaat om in het lichaam van Christus om de eer van God.

Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer. Die zondekwaal van eierzucht en jaloezie heeft het zo nodig.

En het houdt ook in dat niemand jaloers hoeft te zijn. Niemand zich minderwaardig hoeft te voelen. En jaloers van: ik wil dat ook kunnen. Ik zou willen dat ik zo goed leiding kon geven, dat ik zo mooi hardop zou kunnen bidden, dat ik uit mijn woorden zou kunnen komen. Waarom kan ik dat niet zo goed als die en die. Nou, omdat God de Heilige Geest dat niet nodig vond, omdat Hij je andere gaven heeft gegeven en je daarvoor wilde gebruiken. Misschien meer op de achtergrond. Murmureert niet, de Geest weet wat Hij doet en waarom Hij dat doet.

Als wij maar onze gaven inzetten voor Gods Gemeente. Niet om maar bij te verdienen of plezier aan te beleven, of ongebruikt te laten maar om te besteden voor de gemeente.

Ten tweede:

Daarna zegt Paulus, hebben alle leden elkaar nodig. Vers 19 tot 25. Elk lid van het lichaam is nodig. Denk maar na: wat is een lichaam dat helemaal compleet is, maar geen ogen heeft? Zwaar gehandicapt. Of een lichaam zonder armen? Of zonder benen? Gehandicapt. Kan niet functioneren zoals eigenlijk bedoeld. Dus: elke lichaamsdeel, elk lid, is nodig. En: heeft elkaar nodig. Wat zijn je benen zonder armen? Wat zijn ogen zonder oren? Wat zijn handen zonder voeten? Elk lichaamsdeel heeft andere lichaamsdelen nodig.

Daarom is de gedachte: ik geloof wel in mijn eentje, daar heb ik de gemeente niet voor nodig, volstrekt ondenkbaar en onaanvaardbaar. Alsof een hand zonder arm zou kunnen, een voet zonder been. Als jij, u zou kunnen geloven en God dienen, zonder anderen om u heen in de gemeente. Dat is wel zo'n zelfoverschatting. God geeft alle gaven nooit aan één persoon. Voor kennis heb je anderen nodig, met inzicht in de Schrift. Anderen uit de geschiedenis, om te lezen, boeken en artikelen, anderen uit de gemeente om te spreken. Op kring of avondmaalskring. Om mijn kennis te laten aanvullen. De één is bekend met verbond en verkiezing, de ander met heiliging en God dienen, de één let op kleding en zondagsrust, de ander op omgang met je geld en de schepping. Je hebt elkaar nodig. Als je goed denken en analyseren, of als je goed bent met je handen met hout, stenen, elektriciteit. Doe een beroep op elkaar. Ouderen en jongeren. Ouderen met levenswijsheid, verdiept door beproeving, jongeren met enthousiasme en zien van

mogelijkheden. Zoek elkaar op en ontmoet elkaar, jv leden en 70/80 plussers. Als je denkt dat je zonder kunt is dat zelfoverschatting.

Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer.

Ten derde:

En ten derde is het zo zegt vers 22 ev dat juist de leden die ons het zwakste lijken, het meeste aandacht krijgen. Denk eens je ingewanden, spijsvertering, maag, darmen, of aan je edele delen, de geslachtsdelen, daar besteed je de meeste aandacht aan. Die bedek je met kleding. Als je daar iets aan mankeert, dan is de beste dokter niet goed genoeg voor je maag, je darmen, je longen. Over je been of arm maak je je toch minder zorgen en daarmee ga je ook wel eens zonder bedekking van kleren naar buiten toe. De zwakste delen geef je de meeste aandacht. Dus ook in de gemeente. De oudere vrouw of man, die bid op de achtergrond, die geef je de meeste aandacht en zorg. Stel je voor dat die weg zou vallen met haar gebed. Dat lijkt wel niet zo'n verschil te maken voor de gemeente, maar zonder dat gebed verliest de gemeente het wezenlijkste. Die verstandelijk gehandicapte, die dementerende, zo zwak en lijkt niet zo veel te kunnen betekenen, maar daar besteed je dus juist extra zorg en aandacht aan. Zo is dat toch met een lichaam? Aandacht voor het zwakke, het onaanzienlijke, het niet zo opvallende.

Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer. Die zondekwaal van zelfgenoegzaamheid, van anderen voorbijlopen, aandacht geven aan vooraanstaande mensen heeft het zo nodig.

Ten vierde:

Ten vierde zegt Paulus ervan: vers 26. Als één lid lijdt, lijden alle leden mee, en als één lid verheerlijkt worden, zijn alle leden blij. Jazeker. Denk maar aan je lichaam: als je hand bloedt, dan zeggen je voeten niet: o dat is mijn hand, daar maak ik me niet druk om. Nee, je voeten lopen naar de kast, je ogen zoeken een pleister, je andere hand knipt of scheurt een pleister af en zo helpt heel; het lichaam mee om één hand te verbinden. Dat is lijden met één lid dat lijdt.

Als één lid van de gemeente lijdt. Dan komen alle leden in beweging. Om te bidden, om te helpen en bij te staan. Als één lid lijdt aan ziekte of handicap. Let daarop, vooral als het langdurig is, als een naam elke keer in de kerkbode staat. Dat de aandacht dan niet overgaat. Als één lid lijdt omdat er

geestelijke strijd is en aanvechting en twijfel, dan bidt ieder mee en wil raad geven. Als één lid lijdt omdat een gezinslid de dienst van de Heere heeft verlaten, dan bidt ieder mee en zoekt naar mogelijkheden om te steuren. Als één lid lijdt, dan denken we ook breder, aan de vervolgte kerk dan lijden alle leden mee. Daarvoor moet je er wel wat van weten natuurlijk en daar wat moeite voor doen.

En als één lid van de gemeente verheerlijkt wordt. Als God iemand de eer geeft van Zijn werk en ontferming. Door gezondheid te geven en herstel. Door verjaardag of jubileum. Maar vooral door geestelijke genade: weer naar de kerk komt, op belijdeniscatechisatie gaat, aan het Heilig Avondmaal gaat, dan verblijdt heel de gemeente zich. Dat is het lichaam van Christus.

Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer. Die zondekwaal van zelfgenoegzaamheid, van anderen voorbijlopen, aandacht geven aan vooraanstaande mensen heeft het zo nodig.

En het is niet voor niets dat na I Corinthe 12 dan I Corinthe 13 komt. Over de liefde. De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen;

Zij handelt niet ongeschikt, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad;

Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid;

Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.

Die liefde die is te vinden in Hem Die Hoofd is: Jezus Christus.

Amen